

Taittui pitkän talven selkä,
päivä pitkäksi rupesi.
Aikaan sai Kalevan kansa,
kävi kellohon käsiksi.
Tuomp' on siirsi tunnin päähän,
tiiman siirsihe ajaksi.
Siitä kaikki Suomen kansa,
väki Pohjolan perältä
aamuin nousi askarehin
vielä entistä varemmin.

Nousi miehet mieltä myöten
siinä naisensa keralla.
Nousi piiat, nousi rengit,
nousi tehtahan työtökin.
Niinp' on nousi karjansakin,
lampaat lehmien keralla.
Lauloi kukko orreltansa,
kanaparvenki herätti.

Kaik' on nousi aamusella,
siitä nousi ja käkesi,
lähti tunnin aikasemmin,
tiiman verran kerkeämmin
Siitä kansa kaikkialla
onnen aikoja hakevi.
Nyt mie sulle laulun laain,
siitä kerron ja pakisen.

Menkämme nyt toimehemme,
kaikki, kaikki työn pariin.
Silloin vasta Suomen kansa,
väki Pohjolan perillä
oman paikkansa asuvi,
elon onnensa tavaten.
EU:ssa on huono olla,
paha Saksan paimentaissa.

Joskus vielä Suomen kansa,
tää väki vähälukuinen,
saa kai onnensa takasin,
auvon päivän alkavaksi.